

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Danou Černovskou v právní věci žalobce: P. H., nar. X, trv. bytem X, zast. JUDr. Romanem Markuzy, advokátem se sídlem Praha 5, Plzeňská 175/U Kavalírky 6, adresa pro doručování: 150 06 Praha 56, P.O.Box 30, proti žalovanému: Magistrát hl. m. Prahy, Mariánské nám. 2, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29.4.2010 č.j. S-MHMP 330654/2010,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhal žalobou včas podanou u Městského soudu v Praze přezkoumání rozhodnutí žalovaného Magistrát hl. m. Prahy, odboru živnostenského a občanskoprávního, z 29.14.2010 č.j. S-MHMP 330954/2010, kterým k odvolání žalobce bylo změněno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 6, odboru vnitřních věcí, ze dne 15.3.2010 č.j. MCP6 016154/2010 v přestupkové věci, v níž uplatnila nárok na náhradu škody společnost Benzina s.r.o. ČS 234 Praha 6, Ankarská se sídlem Praha 4, Na Pankráci 127, tak, že podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, bylo napadené rozhodnutí změněno v části výroku, v němž je popisován skutek, ze kterého je obviněný uznán vinným tak, že po provedené změně zní: „Obviněný z přestupku P. H., nar. X, trv. bytem X, je vinen, že dne 12.10.2009 okolo 14.15 hodin v Praze 6 v ulici Ankarská nechal na čerpací stanici společnosti Benzina s.r.o. načerpat do svého motorového vozidla tov. zn. Peugeot r.z. X, které řídil, 17,57 litru motorové nafty, a to prostřednictvím neztotožněného muže, který byl ve vozidle jako spolujezdec, přičemž sám šel k pokladně, kde zaplatil jiné zboží, které si zde zakoupil na prodejně, a aniž by obsluhu čerpací stanice při placení sdělil i natankování motorové nafty do svého vozidla, kterého si obsluha v tu chvíli nevšimla a do celkové útraty nezahrnula, odejel s tímto vozidlem bez zaplacení natankovaných pohonných hmot s úmyslem tak učinit, čímž poškozené společnosti Benzina

s.r.o. se sídlem Praha 4, Na Pankráci 127, způsobil škodu ve výši 490,- Kč, tedy úmyslně způsobil škodu na cizím majetku podvodem tak, že sebe obohatil tím, že využil něčího omylu, čímž se dopustil přestupku proti majetku podle § 50 odst. 1 písm. a) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.“ Podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu bylo napadené rozhodnutí změněno v části výroku, v němž je obviněnému ukládána povinnost nahradit škodu tak, že se za slova „Benzina s.r.o.“ vložila slova se sídlem „, Na Pankráci 127, 140 00 Praha 4“. Podle § 90 odst. 5 správního řádu bylo napadené rozhodnutí ve zbytku potvrzeno.

Z rozhodnutí Úřadu městské části Praha 6, odboru vnitřních věcí, ze dne 15.3.2010 č.j. MCP6 016154/2010 bylo zjištěno, že žalobci za spáchání přestupku byla podle § 11 odst. 1 písm. b) a ust. § 50 odst. 2 zákona o přestupcích uložena pokuta ve výši 1.000,- Kč. Zároveň byl žalobce uznán povinným uhradit náklady řízení podle vyhlášky č. 231/1996 Sb., ve znění vyhlášky č. 340/2003 Sb., ve výši 1.000,- Kč. Byla mu rovněž uložena povinnost uhradit poškozené Benzíně s.r.o. škodu způsobenou přestupkem ve výši 490,- Kč.

V žalobě žalobce uvedl, že je pravdou, že dne 12.10.2009 v odpoledních hodinách přijel k benzinové pumpě v Praze 6, ulice Ankarská, ke stojanu č. 1. K této benzinové pumpě jezdí pravidelně již pod dobu několika roků a vždy tankuje naftu v hodnotě kolem 500,- Kč. Tak tomu bylo i tentokrát. Naftu měl za úkol natankovat žalobcův spolujezdec a žalobce šel do platebního prostoru. Zde si nejprve odebral z tiskového stojanu jeden časopis a šel k pokladně. Pokladní mu chtěla noviny zinkasovat, ale on jí ukázal ke stojanu 1 a upozornil, že zaplatí, až jeho spolujezdec natankuje. Ona to vzala na vědomí, žalobce si šel zatím odložit časopis u jejího pultu a poodešel tak, aby mohla nerušeně obsluhovat další zákazníky. Následně odbavila dalšího jednoho nebo dva zákazníky. Když se vrátil žalobce k pokladně, ona i on se podívali směrem ke stojanu 1. Zaměstnankyně zjistila, že je již natankováno. Cenu nafty a žalobce uvedl, že snad i novin, zadala do počítače a požadovala od žalobce částku kolem 500,- Kč. Okamžitě jí dal jako platbu bankovní sáček s kovovými mincemi v hodnotě 300,- Kč s tím, že zbytek doplatí papírovou bankovkou hodnoty 200,- Kč. Ona však drobné odmítla, sáček s nimi žalobci vrátila a on byl nucen zaplatit bankovkou v hodnotě 1.000,- Kč. Vzpomíná si, že mu vracela zpět určitě stokorunu a dvě dvěstěkorunové bankovky. Vše proběhlo běžným a klidným způsobem. Když nasedal do auta, byl stojan snad již vynulován. Teprve večer mu kdosi volal a představil se jako příslušník policie s tím, že žalobce měl odjet bez placení a aby se druhého dne dostavil na příslušné oddělení Policie ČR. Tam udal, že je to nesmysl, že odběr řádně zaplatil. Za několik měsíců byl vyrozuměn, že se proti němu vede přestupkové správní řízení, aby se dostavil k výsledku. Tomu vyhověl a byl nemile překvapen, když pracovnice městské části Praha 6 paní Mgr. M. M. mu úvodem konverzace sdělila, že nezaplatil benzin a ujel. Následně mu přehrála kamerový záznam a opakovaně prohlásila: „Tady vidíte, že jste ujel bez zaplacení!“. Žalobce jí vysvětlil, že za prvé má auto, které jezdí jenom na naftu, a za druhé řádně zaplatil, a za třetí tam jezdí pravidelně a vždy bere naftu v ceně 450 - 500,- Kč. Když tvrdila, že je na tom kamerovém záznamu člověk, který nezaplatil a je to žalobce, tak žalobce pochopil, že nemá cenu jí oponovat a řekl: „Tak to tedy já asi nejsem, neboť já jsem řádně zaplatil.“ Dále žalobce žádal, aby mu byla předložena zpráva podniku Benzina s.r.o. o tom, že bylo provedeno skonto pokladny a to vykazovalo manko 490,- Kč. Bylo mu odpovězeno, že to je její věc. Na dotaz, zda jsou ještě jiné důkazy, mu odpovězeno nebylo. Potom napsala protokol z ústního jednání, kde zase byly nesprávnosti a polopравdy. Žalobce proto odmítl dát na tuto listinu svůj podpis. Kopii neobdržel.

Žalobce uvedl, že napadá žalobou rozhodnutí v plném rozsahu. To znamená všechny výroky očíslované 1 – 3 včetně celého obsahu odůvodnění.

K bodu 1 výrokové části namítl, že v celém důkazním řízení, a to v obou stupních, nebylo prokázáno, že je vinen tím, že se dopustil přestupku proti majetku, a to dokonce formou podvodu a navíc úmyslně. Kamerový záznam jednoznačně prokazuje, že on pokladní upozornil na to, že u stojanu č. 1 tankuje jeho spolujezdec a on zaplatí časopis spolu s natankovanou naftou. Následně pak zaměstnankyni upozornil, že má již natankováno a že zaplatí. Další průběh popsal již shora. V žádném případě se nedopustil jakéhokoli úmyslného jednání naplňujícího skutkovou podstatu podvodu. Žalobce sám uvedl, že pracovnice Benziny s.r.o. se zřejmě dopustila porušení pracovních povinností, t.j. omylu, a žalobce nijak k tomuto omylu nepřispěl, ale po poznání omylu zaměstnankyně a v příčinném vztahu k němu údajně jednal tak, aby se obohatil. Takové dedukce jsou naprostými spekulacemi a jsou v našem právu zjevně nepřipustné. Žalobce také odkázal na zásadu in dubio pro reo.

K bodu 2 žalobce uvedl, že se přestupku podvodu nedopustil, proto není tento bod možno použít.

K bodu 3 uvedl, že se žaloba rovněž týká zbytku rozhodnutí a navrhuje i zrušení tohoto výroku.

Žalobce navrhl, aby byl proveden důkaz záznamem kamerového systému, vyžádána vnitropodniková směrnice společnosti Benzina s.r.o., která určuje a popisuje, jak má pracovnice obsluhy i poklady postupovat, a dále směrnice, jak postupovat, když někdo odjede bez zaplacení, zda se sepisuje protokol, dělá skonto pokladny a jak se přebírá služba, t.j. předávání pokladny apod. Navrhl rovněž výslech E. M..

Žalobce navrhl poté, aby soud žalobě vyhověl, napadené rozhodnutí zrušil, věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

K žalobě se vyjádřil žalovaný a setrval na názoru, který byl zaujat v napadeném rozhodnutí. Odkázal na správní spis a odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně i žalovaného. Žalovaný uvedl, že s verzí skutku tak, jak ji uvedl žalobce v žalobě, se seznamuje poprvé, neboť se jedná o diametrálně odlišnou výpověď v dané věci, než jak ji učinil žalobce ve správním řízení. Žalovaný poukázal na to, že žalobce do protokolu o ústním jednání ze dne 10.2.2010 uvedl, že dne 12.10.2009 vůbec tankovat pohonné hmoty na čerpací stanici Benzina nebyl, neboť byl ten den v nemocnici. Poté, co zhlédl kamerový záznam z čerpací stanice v Ankarské ulici, prohlásil, že to nebyl on, kdo předával prodavačce sáček s drobnými mincemi a pak platil bankovkou v hodnotě 1.000,- Kč. Žalobce uvedl, že toho člověka nezná. Na dotaz, proč je na videozáznamu jeho vozidlo, odpověděl, že tam mohla být osoba blízká, která ho používala, on to nebyl.

Žalobce předložil jako důkaz, že se nemohl předmětného jednání dopustit, lékařskou zprávu, v níž je uvedeno, že byl dne 12.10.2009 v době 13,00 do 15.45 hodin ošetřen na stomatologii v ÚVN Praha 6. Toto alibi bylo správním orgánem I. stupně vyvráceno dotazem a písemným sdělením z ÚVN Praha 6 ze dne 18.2.2010, ze kterého vyplývá, že omluvenka na 12.10.2009 je neplatná s tím, že žalobce byl ošetřen dne 7.10.2009. Žalovaný uvedl, že je žalobcovo tvrzení, že v inkriminované době se na benzinovém čerpadle nenacházel, vyvráceno shodou podoby muže zachyceného na videozáznamu s fotografií na výpisu z evidence obyvatel pořízeného orgánem Policie ČR a také přítomností motorového vozidla, jehož registrační značka je na žalobce evidována. Žalobce až v žalobě přiznává, že v inkriminované době na benzinové pumpě v Praze 6, ulice Ankarská, skutečně byl. Nyní

tvrdí, že nebylo prokázáno, že by jednal úmyslně, s úmyslem někoho podvést, a že vlastně není ani prokázáno, že by neplatil.

Žalovaný uvedl, že subjektivní stránka přestupku, t.j. úmyslné zavinění, je prokázáno souhrnem skutečností, které vylučují, že by žalobce jednal v omylu. To vyplývá z toho, že jeho tvrzení od počátku řízení o přestupku nebyla konzistentní. Stále měnil verze při popisování události a při ústním jednání vyfabuloval alibi, kterým chtěl prokázat, že na místě incidentu nemohl být. Z videozáznamu pořízeného kamerovým systémem na benzinové pumpě nejenže vyplývá, že na místě byl právě on, ale že i po zaplacení obdržel na pokladně tři bankovky a nějaké mince, což v kontextu se svědeckou výpovědí učiněnou E. M. při ústním jednání dne 2.2.2010, která přesně popsala průběh placení, vylučuje, že by žalobce za natankované pohonné hmoty zaplatil. Ve světle toho nemůže obstát ani případná námitka, kterou jen žalovaný jako možnou předvídá, že žalobce předal pokladní dostatečně vysokou bankovku, aby sama započítala útratu včetně natankovaných pohonných hmot a vrátila jen správně odečtenou hodnotu peněz. Pokud žalobce od pokladní obdržel nazpět více než 900,- Kč, musel si být dobře vědom, že v útratě nejsou zahrnuty natankované pohonné hmoty a pak měl na tankování nafty upozornit. Místo toho využil omylu pokladní, že sama do útraty nezahrnula pohonné hmoty, tuto skutečnost zamlčel a bez placení odjel. Důkazem o nezaplacení motorové nafty je i skutečnost, že na videozáznamu z kamerového systému svítí i po odchodu žalobce z benzinové pumpy jednak pole pro stojan č.1 na LCD monitoru pokladny (tmavě modrý obdélníček) a jednak svítí přímo na stojanu č. 1 červené světlo (v podobě majáčku). Přesný systém zobrazování tankovacích stojanů na videozáznamu ve vztahu k placení na pokladně za natankované pohonné hmoty popsala svědky E. M. ve své výpovědi dne 2.2.2010. Z videozáznamu kamerového systému je dále patrné, že poté, co žalobce se svým vozidlem odjel z benzinové pumpy, se snažil ze stejného stojanu č. 1 tankovat pohonné hmoty řidič vozidla zn. Ford stříbrné barvy, který stál v řadě za žalobcem. Ze záznamu, který začíná v čase 14:12:48, je zjevné, že tento řidič vozidla Ford, který je oblečen v modrých montérkách, krátce po několika vteřinách od vložení tankovací pistole do otvoru nádrže kouká na stojan č. 1 směrem k počítadlu, přičemž na tomto stojanu stále již od předešlého tankování svítí červený majáček. Následně řidič vozidla Ford vchází do prodejní části čerpadla, kde přistoupí k pokladní a je vidět, že na LCD monitoru pokladny zhasíná modrý obdélník, který je na první pozici rozděleného pole monitoru. Stejně tak na dalším záběru, který snímá prostor u stojanu 1, je vidět, že červený majáček na stojanu 1 je zhasnutý. Tento řidič následně přistupuje k vozidlu Ford a tankuje z pistole pohonné hmoty. PO natankování svítí opět červený majáček na stojanu č. 1. Následně jde tento řidič k pokladně zaplatit, přičemž je vidět, že před placením na LCD pokladny svítí opětovně na stejné pozici modré pole, které při transakci placení zhasíná. Taktéž na dalším záběru, který snímá prostor u stojanu č. 1, je vidět, že červený majáček na stojanu č. 1 je zhasnutý . Tento princip vztahu modře svítících polí na LCD a červených majáčků na stojanech k tankování a placení pohonných hmot je seznatelný i u ostatních platících řidičů, kteří jsou na videozáznamu zachyceni. Z toho vyplývá, že když žalobce nasedal do vozidla, nemohl být stojan „vynulován“, jak v žalobě uvádí. Dle obecné znalosti žalovaného totiž nedojde k „vynulování“ stojanu (což se projevuje i zhasnutým červeným majáčkem) dříve než po zaplacení tankování, přičemž tím je do té doby stojan pro další čerpání pohonných hmot vyrazen. Až teprve po zaplacení se stojan „vynuluje“, červený majáček na něm zhasíná a je možno z něj čerpat další pohonné hmoty. Pokud tedy řidič vozidla Ford, jak z videozáznamu vyplývá, nemohl natankovat do vozidla tuto skutečnost šel sdělit pokladní, která stojan musela odblokovat stejným způsobem, jako by k platbě došlo, je nadevší pochybnost, že předchozí tankování, které bylo dle videozáznamu uskutečněno do vozidla žalobce, nebylo uhrazeno. Jelikož k „vynulování“ stojanu dochází automaticky na základě elektronického

systému při platební transakci, je zde vyloučeno, že by obsluha pokladny opomenula po zaplacení stojan vynulovat. Vynulování je totiž elektronicky spojeno s prováděnou platbou.

Žalovaný poukázal na žalobcovo tvrzení v žalobě, že obsluze platil bankovkou v hodnotě 1.000,- Kč, přičemž si určitě vzpomíná, že dostal nazpět stokorunu a snad dvě dvěstěkorunové bankovky. Toto si vybavuje takřka po roce od události. Naproti tomu když byl ještě týž den, co došlo k události, telefonicky kontaktován orgánem Policie ČR, tak sdělil, že si již nepamatuje, kolik dostal nazpět.

Žalovaný uvedl, že námitky proti postupu úřední osoby správního orgánu I. stupně Mgr. M. M. považuje za účelové. S těmito námitkami byl seznámen i správní orgán I. stupně, který se k nim také vyjádřil.

Žalovaný považuje tvrzení žalobce o tom, že správní orgán sám konstatoval, že se pracovnice benziny zřejmě dopustila porušení svých pracovních povinností, když jednala v omylu, za překrucování smyslu části odůvodnění, který žalovaný ve svém rozhodnutí definoval pojem podvodu. Žalovaný považuje za zcela nepodstatné, zda pokladní čerpací pumpy porušila pracovní povinnosti tím, zda se žalobce dotázala na tankování pohonných hmot, neboť to nemůže mít vliv na přestupkovou odpovědnost pachatele. Žalovaný odmítl námitku, že by uznal žalobce vinným z podvodu na základě spekulativních dedukcí. Žalovaný uvedl, že právě v souladu se zásadou in dubio pro reo kvalifikoval skutek spáchaný žalobcem jako méně závažnou formu podvodu. Žalovaný uvedl tak, jako ve svém rozhodnutí, že podvod je definován tím, že pachatel ke škodě cizího majetku sebe nebo jiného obohatí tím, že buď uvede někoho v omyl nebo tím, že využije něčího omylu. Z logiky věci je zřejmé, že závažnější forma podvodu spočívá v tom, když pachatel uvede někoho v omyl. I když z důkazů, které byly provedeny v řízení o přestupku, lze mít za to, že žalobce již od počátku zamýšlel pokladní zmást tím, že vyvolá její nepozornost (např. tak, že nechal do svého vozidla čerpat pohonné hmoty spolujezdcem, dále tím, že jí předal sáček s drobnými mincemi, aby se zabývala jejich přepočítáváním, kterými chtěl platit pouze časopis, a dále prostoru před pokladnou a vůbec na benzinovém čerpadle se zdržoval neúměrně dlouho dle videozáznamu minimálně šest minut), z čehož by se dalo usuzovat, že chtěl svým jednáním pokladní uvést v omyl, že pohonné hmoty netankoval, tak právě z toho důvodu, že k takovému závěru neměl žalovaný relevantní důkazy, ale jen indicie, což by bylo právem označeno za spekulativní dedukce, uznal žalobce pro pochybnosti vinným z méně závažnější formy podvodu, tedy tak, že omylu jiného využil, což je přinejmenším zcela prokázáno.

Žalovaný navrhl, aby, pokud bude nařízeno ústní jednání, byla jako svědkyně vyslechnuta Mgr. M. M. za účelem potvrzení výpovědi žalobce, která byla protokolována při ústním jednání dne 10.2.2010, jehož průběh je v žalobě napaden. Dále navrhl čtení listin ze správního spisu a promítnutí videozáznamu.

Žalovaný je přesvědčen, že provedeným řízením byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a z výsledku řízení bylo prokázáno, že skutek, který je žalobci kladen za vinu, se stal a že se ho žalobce dopustil, přičemž mu za to byla uložena sankce a povinnost nahradit státu náklady řízení v souladu se zákonem. Žalovaný proto navrhl, aby soud žalobu zamítl a žádnému z účastníků nepřiznal náhradu nákladů řízení.

Soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále s.ř.s.).

Soud ve věci rozhodl při jednání na žádost žalobce.

Soud vycházel z ust. § 69 s.ř.s., podle kterého je správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, žalovaným, nebo je to správní orgán, na který jeho působnost přešla. V tomto případě rozhodl v posledním stupni Magistrát hl. m. Prahy. Z toho důvodu bylo jednáno s ním jako se žalovaným, i když žalobce v žalobě označil jako žalovaného i městskou část Praha 6.

Soud při jednání provedl důkaz správním spisem a na základě toho věc posoudil takto:

Podle ust. § 50 odst. 1 písm. a) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, se přestupku dopustí ten, kdo úmyslně způsobí škodu na cizím majetku krádeží, zpronevěrou, podvodem nebo zničením či poškozením věci z takového majetku nebo se o takové jednání pokusí.

Žalobce byl uznán vinným přestupkem podle tohoto ustanovení, kdy správní orgán dospěl k závěru, že úmyslně způsobil škodu na cizím majetku podvodem tak, že sebe obohatil tím, že využil něčího omylu. Takového jednání se měl dopustit dne 12.10.2009 kolem 14.15 hodin v Praze 6, ulici Ankarské, kdy nechal na čerpací stanici společnosti Benzina s.r.o. načerpat do svého motorového vozidla tov. zn. Peugeot r.z. X, které řídil, 17,57 litru motorové nafty, a to prostřednictvím neztotožněného muže, který byl ve vozidle jako spolujezdec, přičemž sám šel k pokladně, kde zaplatil jiné zboží, které si zde nakoupil na prodejně a aniž by obsluhu čerpací stanice při placení sdělil i natankování motorové nafty do svého vozidla, které si obsluha v tu chvíli nevšimla a do celkové útraty nezahrnula, odejel s tímto vozidlem bez zaplacení natankovaných pohonných hmot s úmyslem tak učinit, čímž poškozené společnosti Benzina s.r.o. způsobil škodu ve výši 490,- Kč.

Správní orgán při posouzení tohoto žalobcova jednání vycházel z důkazů provedených v průběhu správního řízení. Jedním z důkazů byla výpověď svědkyně E. M., která popsala chování žalobce i spolujezdce na čerpací stanici Benzina v rozhodné době, kdy obsluhovala na pokladně. Dalším důkazem byl videozáznam pořízený průmyslovou kamerou instalovanou na čerpací stanici. Z těchto pokladů bylo zjištěno, že do vozidla žalobce tankoval naftu žalobcův spolujezdec, který nebyl ztotožněn. Žalobce byl v obchodě, kde platil pouze nákup, který tam učinil, aniž by uhradil natankované pohonné hmoty. S vozidlem pak žalobce odjel bez zaplacení pohonných hmot. Toto vše z provedeného dokazování je zřejmé.

Žalobce poté, co byl ještě téhož dne, t.j. 12.10.2009, telefonicky kontaktován Policií ČR, Obvodním ředitelstvím policie Praha, nprap. J. K., vrchním inspektorem, kdy mu bylo sděleno, že bylo učiněno oznámení na neznámého pachatele prodavačkou Benziny E. M., která uvedla, že neznámý pachatel na BČ Benzina Ankarská v Praze 6 přijel vozidlem Peugeot červené – vínové barvy r.z. X kolem 14.05 hodin dne 12.10.2009 ke stojanu č. 1, kde natankoval do vozu 17,57 litru motorové nafty v souhrnné hodnotě 490,- Kč a pohonné hmoty nezaplatil a z místa odjel. Řidič vozu byl na prodejně, zaplatil pouze za noviny, jeho společník mezitím tankoval. Na toto oznámení žalobce reagoval tak, že tvrdil, že zaplatil. Nejprve říkal, že měl vůz v opravě, pak se opravil, že tomu tak není, nikomu vůz nepůjčil, jezdil s ním on, dne 12.10.2009 byl skutečně na benzinovém čerpadle Benzina se svým kolegou. Dle úředního záznamu začal nadávat, vyhrožovat, že si bude stěžovat na DSMOP Břevnov, na inspekci, protože se mu zdá, že naopak „ta ženská z benzínky“ se na něm chtěla hojit a chce ho okrást. Platil jí 1.000,- Kč, na kterou mu vrátila, ale již si nepamatuje, kolik.

Dle úředního záznamu o podání vysvětlení dne 11.11.2009 žalobce na Policii ČR, Obvodní ředitelství policie Praha, místní odd. Břevnov, do protokolu odmítl vypovídat.

V zahájeném správním řízení o tomto přestupku žalobce do protokolu z ústního jednání ze dne 10.2.2010 uvedl, že dne 12.10.2009 vůbec nebyl tankovat pohonné hmoty v čerpací stanici Benzina. Uvedl, že byl ten den v nemocnici. Po shlednutí kamerového záznamu uvedl, že to není on, kdo předával prodavačce sáček s drobnými mincemi a pak platil bankovkou v hodnotě 1.000,- Kč. Uvedl, že toho člověka nezná. Na dotaz, proč je na kamerovém záznamu u stojanu č. 1 zachyceno jeho auto, odpověděl, že tam mohlo být a mohlo jít o osobu blízkou, která ho používala, on to nebyl.

Obsahem spisu je pak potvrzení lékaře, že žalobce byl dne 12.10.2009 na stomatologickém ošetření od 13.00 do 15.45 hodin.

Správní orgán si ověřil toto potvrzení dotazem u lékaře, který potvrzení vydal, a zjistil, že toto potvrzení bylo vystaveno chybně, že žalobce byl na ošetření dne 7.10.2009, nikoli tak, jak bylo na potvrzení uvedeno.

O vině žalobce pak bylo rozhodnuto správním orgánem I. stupně tak, jak bylo již shora citováno.

V odvolání žalobce setrval na svém tvrzení, že si jej musela obsluha pokladny s někým jiným splést. Uváděl rovněž, že se mohlo jednat o chybu na pokladně, kterou zavinila sama obsluhovatelka. Žalobce rovněž zmínil, že odmítl podepsat jakoukoli písemnost před správním orgánem I. stupně, neboť jednání Mgr. M., která jako úřední osoba ve správním řízení se žalobcem jednala, dle jeho názoru bylo od počátku zaujaté.

Ze správního spisu je dále zřejmé, že dle názoru Mgr. M. M., právničky přestupkového oddělení městské části Praha 6, bylo žalobcovo jednání před správním orgánem nestandardní až agresivní. V průběhu jednání bylo požádáno pak o přítomnost strážníka městské policie. Žalobce až v podané žalobě připustil, že dne 12.10.2009 v odpoledních hodinách přijel k benzinové pumpě v Praze 6, Ankarské ulici, ke stojanu č. 1. Uvedl, že tam tankuje naftu pravidelně již několik roků. Vždy asi tak v hodnotě asi kolem 500,- Kč. Tak tomu bylo i tentokrát. V žalobě žalobce popsal jak dle jeho názoru proběhlo správní řízení při ústním jednání. Úřednicí bylo tvrzeno, že na kamerovém záznamu je on a on pak pochopil, že nemá cenu odporovat, tak řekl: „Tak to tedy já asi nejsem, neboť jsem řádně zaplatil“. Protokol, který pak byl úřednicí sepsán, odmítl podepsat, neboť v něm byly nesprávnosti a polopravdy.

Soud dospěl k závěru, že žalobcovo tvrzení uvedené v žalobě, které se týkalo protokolace jeho výpovědi, protokol ze dne 10.2.2010, který odmítl podepsat, je zcela v rozporu s žalobcovým jednáním před správním orgánem prvního stupně. Byl to žalobce, který tvrdil, že nebyl u čerpací stanice Benzina a doložil toto své tvrzení lékařským potvrzením. Toto vše bylo v protokolu uvedeno. Soud proto nemohl dát žalobci za pravdu, že jsou v tomto protokolu uvedeny nepravdy a nesprávnosti a polopravdy. Soud proto nemohl k tvrzení uvedenému v žalobě, které se týkalo údajně nesprávné protokolace jeho výpovědi před správním orgánem přihlédnout.

Soud s ohledem na tyto skutečnosti dospěl k závěru, že není třeba v rámci soudního přezkoumání provádět výslech Mgr. M. M., právničky přestupkového odd., neboť ze skutečností, které jsou obsahem správního spisu, je zřejmé, že žalobcovo tvrzení o nesprávnostech a polopravdách uvedených do protokolu z ústního jednání není ničím podloženo a žalobce si svým tvrzením v žalobě protiřečí. Soud proto nemá důvod pochybovat o správnosti protokolu o ústním jednání, který byl se žalobcem sepsán dne 10.2.2010.

Žalobce dále namítal, že kamerový záznam jednoznačně prokazuje, že pokladní upozornil na to, že u stojanu č. 1 tankuje jeho spolujezdec a on zaplatí časopis spolu s natankovanou naftou. Následně pak zaměstnankyni upozornil, že má natankováno a že zaplatí.

Po zhlédnutí kamerového záznamu dospěl soud k závěru, že z něj nevyplývá, že by žalobce na to, že u stojanu č. 1 tankuje jeho spolujezdec, upozornil. Pokud žalobce uváděl před soudem, že se domnívá, že kamerový záznam byl upraven poté, co jej zhlédl před správním orgánem, neboť nyní z tohoto záznamu jeho gesto, jímž ukazuje na stojan č. 1 není zřejmé, domnívá se soud, že toto tvrzení je pouze účelové, neboť po zhlédnutí tohoto záznamu není zjevné, že by do něj bylo zasahováno. Nepochybně je z tohoto záznamu vidět, že poté, co žalobce zaplatil, svítilo dál světlo na displeji počítače pokladny u stojanu č. 1. V této souvislosti žalobce ještě navrhoval zjištění, zda došlo k provedení skonta pokladny a bylo vykázáno manko ve výši 490,- Kč.

Soud dospěl k závěru, že není třeba tento důkaz provádět, neboť z provedených důkazů vyplývá jednoznačně, že žalobce načerpané pohonné hmoty neuhradil a odjel bez zaplacení.

Je třeba dát za pravdu žalovanému i v tom, že i z videozáznamu je zřejmé, že žalobce kupoval noviny a k tomu i vonný stromeček, takže celková útrata nemohla být nižší než 500,- Kč. Žalobce proto nemohl dostat zpět celkem 500,- Kč, jak sám tvrdil. Soud má za to, že není důvod pochybovat o pravdivosti výpovědi svědkyně pokladní z čerpací stanice Benziny, která ještě téhož dne ohlásila na policii skutečnost, že neznámý pachatel načerpal pohonné hmoty a odjel bez zaplacení. Tato skutečnost vyplývala ze záznamu kamer. Za těchto okolností se soud domnívá, že provedení dalšího důkazu pro prokázání žalobcovy viny není nutné.

Pokud žalobce snad shledal v odůvodnění napadeného rozhodnutí, že žalovaný konstatoval, že se pracovnice Benziny zřejmě dopustila porušení svých pracovních povinností, t.j. omylu, uvedl, že on sám k tomuto omylu nepřispěl. Soud se domnívá, že takto odůvodnění napadeného rozhodnutí formulováno nebylo. Žalovaný v odůvodnění neuváděl, že by snad bylo shledáno, že by se pracovnice obsluhy benzinového čerpadla dopustila pochybení.

Soud při posouzení žalobcových námitek dospěl k závěru, že tyto námitky nejsou důvodné a nevyvracejí závěr, že se svým jednáním dopustil úmyslného využití něčího omylu a obohatil se tak ke škodě cizího majetku. Je nutno přihlídnout i k tomu, že následně v průběhu správního řízení se jeho tvrzení postupně měnila a odporovala si. Soud na základě těchto skutečností proto neshledal v postupu žalovaného žádné pochybení. Žalovaný vycházel z náležitě zjištěného skutkového stavu věci a postupoval v souladu se zákonem. Žalovaný zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a z výsledku řízení bylo prokázáno, že skutek, který je žalobci kladen za vinu, se stal.

Soud proto žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovaný náhradu nežádal.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku l z e podat do dvou týdnů ode dne jeho doručení při splnění podmínek § 103 odst. 1 s.ř.s. kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu v Brně.

Stěžovatel v řízení o kasační stížnosti, pokud nemá vysokoškolské právnické vzdělání, musí být zastoupen advokátem dle ust. § 105 odst. 2 s.ř.s.

Kasační stížnost směřující jen proti výroku o nákladech řízení je nepřípustná.

V Praze dne 24. října 2013

Mgr. Dana Č e r n o v s k á v.r.
samosoudkyně